

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku P.P., M.P.
przy uczestnictwie M.P., S.P. i „E.” SA.
o stwierdzenie zasiedzenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 czerwca 2009 r.,
zażalenia wnioskodawcy P.P.
na postanowienie Sądu Okręgowego w S.
z dnia 17 lutego 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2009 r. Sąd Okręgowy w S. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy P.P. od postanowienia tego Sądu z dnia 14 listopada 2008 r., stwierdzając, że skarga kasacyjna wniesiona w dniu 27 stycznia 2009 r. przez pełnomocnika wnioskodawcy będącego adwokatem nie została opłacona. Wnioskodawca został wprowadzie postanowieniem Sądu pierwszej instancji z dnia 29 lutego 2008 r. zwolniony od kosztów sądowych w całości, jednak – zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07 (OSNC 2008, nr 11, poz. 122) – zwolnienie to nie obejmuje postępowania kasacyjnego. W tej sytuacji, zgodnie z art. 130² § 3 w związku z art. 398²¹ k.p.c., skarga kasacyjna ulegała odrzuceniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca P.P. zarzucił, że postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 29 lutego 2008 r. wszyscy wnioskodawcy zostali zwolnieni od kosztów sądowych w całości oraz że powołana przez Sąd Okręgowy uchwała Sądu Najwyższego nie została wpisana do księgi zasad prawnych. Podniósł też, że w skardze kasacyjnej odwołał się do udzielonego mu zwolnienia od kosztów sądowych, wobec czego Sąd Okręgowy powinien potraktować to odwołanie jako wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym. W konkluzji żalący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c., sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Wniesiona skarga kasacyjna podlegała opłacie w wysokości stałej określonej w art. 40 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Opłata ta – czego żalący nie kwestionuje –

nie została wniesiona mimo upływu z dniem 3 lutego 2009 r. terminu do wniesienia skargi kasacyjnej.

W części wstępnej skargi kasacyjnej – obok wartości przedmiotu zaskarżenia – została zamieszczona wzmianka: „wnioskodawca zwolniony w całości od kosztów sądowych”. Istotnie, postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 29 lutego 2008 r. wnioskodawcy zostali zwolnieni od kosztów sądowych w całości. Trafnie jednak Sąd Okręgowy zauważył, że, zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07 (OSNC 2008, nr 11, poz. 122), zwolnienie od kosztów sądowych, przyznane przed sądem powszechnym, nie obejmuje postępowania kasacyjnego. Uchwała ta – wbrew odmiennym zapatrywaniom żalącego – jest zasadą prawną, skład siedmiu sędziów Sądu Najwyższego bowiem postanowił o nadaniu jej mocy zasady prawnej (zob. art. 61 § 6 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, Dz.U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.). Wykładnia dokonana w powołanej uchwale ma zastosowanie na przyszłość od dnia jej podjęcia, zatem obowiązek jej respektowania dotyczy skarg kasacyjnych wnoszonych po dniu 5 czerwca 2008 r. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2008 r., III CZ 36/08, nie publ. i z dnia 8 kwietnia 2009 r., V CZ 11/09, nie publ.).

Nieuzasadnione jest przekonanie żalącego, że wzmianka o zwolnieniu go od kosztów sądowych, poczyniona na wniesionej skardze kasacyjnej, powinna być potraktowana jako wniosek o zwolnienie od kosztów w postępowaniu kasacyjnym. Uszło bowiem uwagi żalącego, że skarga kasacyjna została sporządzona przez pełnomocnika będącego adwokatem, który – jako profesjonalista – obowiązany jest prawidłowo formułować wnioski wymagające rozpoznania.

Z przytoczonych wyżej powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.